

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 19Pc/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320207557
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Buchvaldová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2020:1320207557.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave pred sudkyňou JUDr. Tatianou Buchvaldovou, v právnej veci navrhovateľa: W. X., nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť SR, bytom Q. XX, Š. proti osobe, ktorej má navrhovateľ povinnosť platiť výživné: F. X., nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť SR, bytom N. X/A, A. o zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu takto

rozhodol:

- I. Súd z r u š u j e navrhovateľovi ako osobe povinnej z výživného vyživovaciú povinnosť k odporcovi ako osobe oprávnenej z výživného ku dňu 05.08.2020.
- II. Tým sa m e n í rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 38P/279/2016 zo dňa 05.10.2017 právoplatný dňa 22.12.2017 v časti úpravy práv a povinností k odporcovi.
- III. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania

odôvodnenie:

1. Návrhom na začatie konania doručenej súdu dňa 05.08.2020, sa povinný otec domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti voči t.č. už plnoletému dieťaťu, uloženú mu naposledy rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 38P/279/2016 zo dňa 05.10.2017 právoplatným dňa 22.12.2017, ktorým bol zaviazaný na platenie výživného sumou 180 eur mesačne. Povinný otec uviedol, že má vedomosť, že syn ukončil štúdium na Strednej odbornej škole polygrafickej, vo vysokoškolskom štúdiu pokračovať nechce a od 05.08.2020 nastupuje do zamestnania.
2. Oprávnený plnoletý syn v spoločnom písomnom súhlase zo dňa 05.08.2020 k návrhu vo veci samej uviedol, že s návrhom na zrušenie vyživovacej povinnosti súhlasí.
3. Vyživovacia povinnosť otca, voči synovi F. X., nar. XX.XX.XXXX, bola upravená naposledy rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 38P/279/2016 zo dňa 05.10.2017 právoplatný dňa 22.12.2017 na základe ktorého bol otec povinný platiť výživné vo výške 180 eur mesačne.
4. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd vychádzal z ustanovení Zákona o rodine č.36/2005 Z. z. v platnom znení.
5. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.
6. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.
7. Podľa § 65 ods. 3 Zákona o rodine, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.
8. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno meniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.
9. Podľa § 78 ods. 2 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.
10. Podľa § 155 Civilného mimosporového poriadku, konanie vo veciach výživného plnoletých osôb sa začína na návrh.

11. Podľa § 157 Civilného mimosporového poriadku, rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

12. Pojem výživné zákon výslovne nedefinuje a z literatúry a súdnej praxe sa má za výživné, vo všeobecnosti, komplexné zabezpečovanie potrieb medzi subjektmi rodinnoprávneho vzťahu, pričom rozsah vyživovacích povinností je daný možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi povinného a odôvodnenými potrebami oprávneného (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine), vyjmúc vyživovaciu povinnosť rodičov k maloletým deťom, kde je táto povinnosť zakotvená v minimálnom rozsahu 30% zo sumy životného minima (§ 62 ods. 3 Zákona o rodine). Vyživovacia povinnosť vo vzťahu k deťom vzniká narodením dieťaťa a zaťažuje oboch rodičov (otca a matku), bez ohľadu na to, či sa dieťa narodilo v manželstve alebo nie. Zánik vyživovacej povinnosti je spájaný s nadobudnutím schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť, teda z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné náklady. Táto schopnosť najčastejšie priamo súvisí so schopnosťou dieťaťa profesijne sa uplatniť, tzn. získať prácu a tým aj základný zdroj príjmov, potrebných pre zabezpečenie životných potrieb a nadväzuje na predchádzajúcu prípravu, ktorou je štúdium. Štúdium je preto okolnosťou, ktorá odôvodňuje trvanie vyživovacej povinnosti rodičov. K zrušeniu vyživovacej povinnosti dochádza v prípade plnoletého dieťaťa, keď zákonný dôvod - neschopnosť dieťaťa samo sa živiť, pominie a iba na návrh (§ 78 ods.1 Zákona o rodine) a pri plnoletých oprávnených deťoch možno rozhodnúť o zvýšení, znížení alebo zrušení vyživovacej povinnosti najskôr ku dňu začatia konania.

13. Z vykonaného dokazovania a súhlasného písomného vyjadrenia oboch účastníkov konania mal súd za preukázané, že vyživovacia povinnosť povinného otca voči plnoletému dieťaťu trvala do ukončenia stredoškolského štúdia v júni 2020, kedy ukončil stredoškolské vzdelanie. To je predpoklad pre schopnosť plnoletého dieťaťa sa samostatne živiť a tým uspokojovať svoje relevantné životné potreby. Z uvedeného dôvodu nie je odkázaný na starostlivosť a výživu zo strany svojich rodičov, ktorých zákonná vyživovacia povinnosť k deťom trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine). Preto ku dňu rozhodovania súdu zanikol zákonný dôvod - neschopnosť dieťaťa si zabezpečiť výživu, čím zanikla aj zákonná vyživovacia povinnosť otca k plnoletému dieťaťu v zmysle § 62 ods. 1 Zákona o rodine.

14. Čo sa týka časového údaju zrušenia vyživovacej povinnosti voči plnoletému dieťaťu platí, že zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov a Zákon o rodine výslovne dobu, na ktorú možno vzťahovať zmenu pomerov, neustanovuje. Z výkladu citovaných ustanovení § 77 a § 78 Zákona o rodine a ustálenej rozhodovacej praxe vyplýva, že pri plnoletých osobách sa tvrdená zmena pomerov v minulosti (pred podaním návrhu), posudzuje ku dňu začatia súdneho konania a najneskôr musí byť zmena pomerov daná v čase rozhodovania súdu. Tzn. že zrušenie skôr súdom určenej povinnosti na platenie výživného vo vzťahu k plnoletému dieťaťu, je možné najskôr odo dňa podania návrhu a to na základe predchádzajúcej zmeny pomerov. K tomuto dňu súd skúma existenciu uvádzaných dôvodov pre navrhované zrušenie. Nakoľko žaloba bola podaná na súde dňa 05.08.2020, súd z vyššie uvedených dôvodov, ktoré existovali už pri podaní návrhu a trvali aj v čase rozhodovania súdu, zrušil vyživovaciu povinnosť povinného otca odo dňa podania žaloby, tzn. od 5.08.2020.

15. Z uvedených dôvodov, súd vyhovel návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti otca voči oprávnenému dieťaťu, ktorý trval po dobu štúdia a prípravy na zamestnanie a zanikla ukončením stredoškolského štúdia a vyživovaciu povinnosť zrušil ku dňu 05.08.2020.

16. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého v konaní vo veciach výživného plnoletých osôb žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorému rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva

v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.